

IZ LIRIKE MLADIH

BELI ŽREBEC

Marjan Erbežnik

Dragi moj brezskrbni beli žrebec,
potopiva se skupaj
v listnati lesket
najine široke reke.

Potopiva se do dna,
do prodnatega dna,
tako da bo vsa reka
tekla čez naju;
saj naju potem
niti jesenska rjavina
ne odvrže na breg.

Potopiva se v objemu,
da naju kdo ne loči.
Potopiva se,
brezskrbni beli žrebec,
da ostaneva skupaj, dokler ne okameniva.

KLIČEM TE

Marjan Erbežnik

Kličem te.
Skozi razpadajočo fasado
izpraznjene hiše,
kjer le veter osamljeno tipa
in briše
stare obraze.

Kličem te.
Pod ponjavo spomina
drhteče polzim